Boy Ecury, verzetsheld

Door Rick Emo

Oranjestad - In Oranjestad is een aantal borstbeelden te vinden van Arubanen die een prominente rol in de geschiedenis hebben gespeeld. Zo is het borstbeeld van Boy Ecury te vinden aan het gelijknamige plein langs de L.G. Smith Boulevard. Wat is het verhaal achter deze bijzondere jongeman?

Segundo Jorge Adelberto (Boy) Ecury werd op 23 april 1922 op Aruba geboren. Zijn geboortehuis is te vinden in de Schelpstraat.

Het is een complex van zeven woningen waarvan het twee verdiepingen tellende huis uit 1929 meteen in het oog springt. Het heeft enkele details die voor Aruba uniek zijn, zoals het houtwerk dat is gesneden in Gingerbreadstijl, een techniek die veel gebruikt wordt in bijvoorbeeld Jamaica. Het gehele complex wordt door Monumentenzorg gekocht om in de toekomst gerestaureerd te worden om dan onderdak te gaan bieden aan de collectie van het Nationaal Historisch Museum.

De vader van Boy, S.N. Ecury, was een succesvol zakenman die een aantal panden op Aruba bezat. Hij was onder meer de eerste auto-importeur op Aruba. Zijn bedrijf was gevestigd in een pand in de Nassaustraat. Boven de autozaak bevond zich het chique café 'Roofgarden', zo deftig dat men zich er in de beginjaren alleen vertoonde in uitgaanstenue. Het pand is nu nog terug te vinden als men goed achter de gevel kijkt van het pand, waarin voorheen de 'Rock 'n Roll Boetiek' was gevestigd. Heel bijzonder was dat de hele bovendieping voorzien was van houten raamwerk om de wind de kans te geven voor een natuurlijke verkoeling te zorgen. Boy vertrok in juli 1937 als 15-jarige jongen samen met een broer en zus naar Nederland voor verdere studie. Hij doorliep er de Middelbare Handelsschool met goed gevolg, waarna hij werd ingeschreven aan de Handelshogeschool in Tilburg. Deze studie zou hij echter nooit voltooien. Op 10 mei 1940 viel het Duitse leger Nederland binnen en daarmee was de bezetting van Nederland een feit.

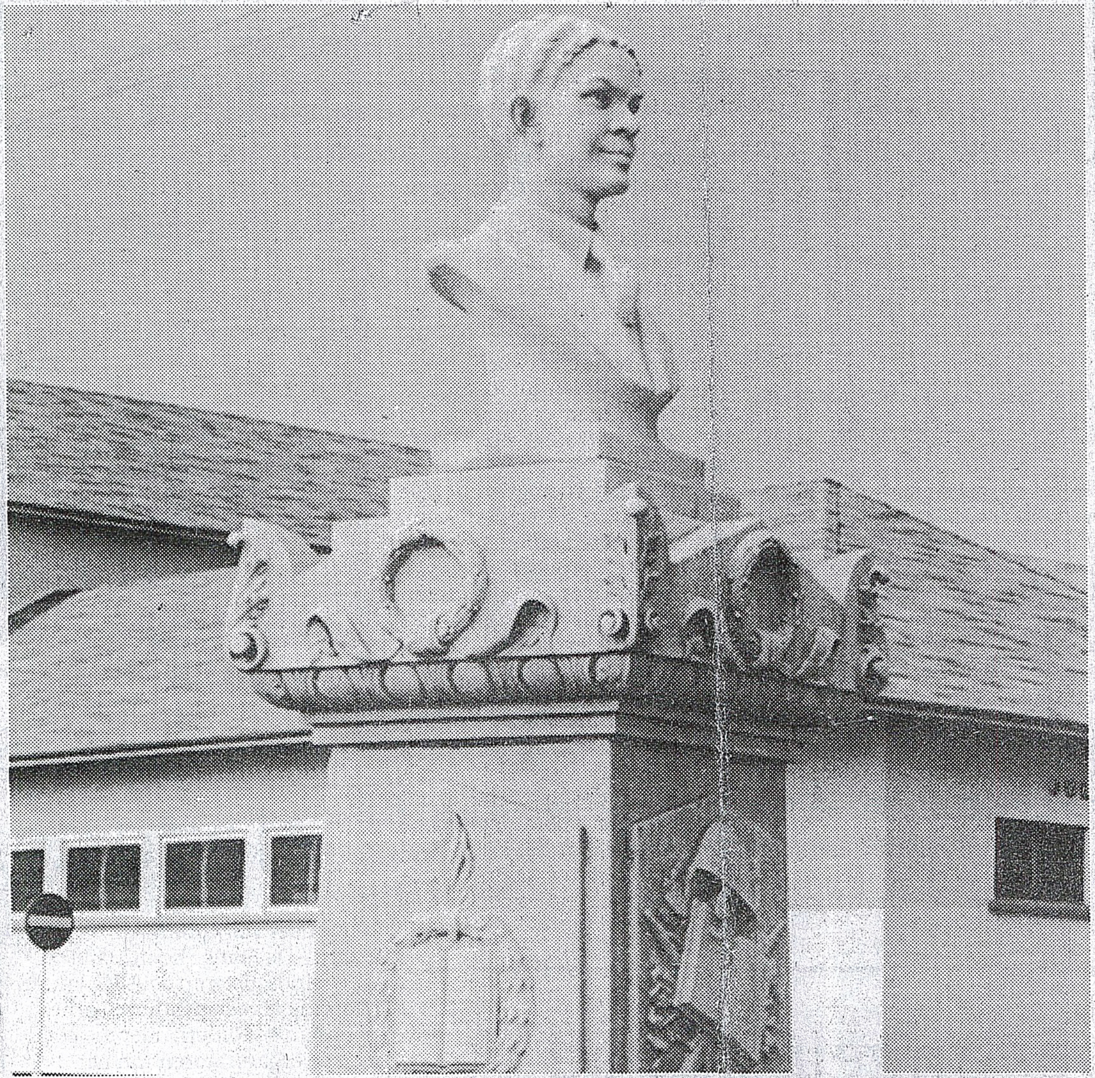

Het borstbeeld van de Arubaanse verzetsheld Boy Ecury aan het gelijknamige plein. *Foto Frank Veenis*

Dit gaf het leven van de jonge Boy een drastische wending. De deportatie van de joodse bevolking die op gang kwam, beschouwde hij als het grootste onrecht dat hij zich kon voorstellen. Daarom sloot hij zich aan bij de ondergrondse beweging die al snel na de bezetting werd gevormd door heldhaftige mannen en vrouwen. Velen van hen zouden het leven verliezen.

In Tilburg werd het al snel te gevaarlijk voor Boy en daarom moest hij in 1942 al uit deze stad vluchten.

In juni 1944 sloot hij zich aan bij een Haagse groep die tijdelijk werkte voor de landelijke sabotage-commandant. Daar verrichtte hij opdrachten met gevaar voor eigen leven. De kans dat hij gearresteerd zou worden, achtte hij heel reëel. Met deze nare voorgevoelens schreef hij zijn ouders reeds in september 1944 een brief die hij bij zijn zuster achterliet, voor het geval hij daadwerkelijk gearresteerd zou worden en daarbij zou omkomen.Op zondagmorgen 5 november 1944, na het verlaten van de kerk waar hij de mis had bijgewoond, werd hij gearresteerd door de Duitsers. Er werden twee pistolen bij hem gevonden en hij werd meegenomen naar het Oranjehotel in Scheveningen. Daar trachtte men hem tot praten te brengen. In zijn in memoriam staat te lezen dat hem werd gevraagd of hij na de oorlog niet terug wilde naar zijn huis in West-Indië.

Deze mogelijkheid zou misschien voor hem openstaan als hij maar wilde praten. „In het huis van mijn ouders is geen plaats voor een verrader", was zijn waardig antwoord. Boy werd door een Standgericht veroordeeld tot de dood. Op 6 november werd hij gefusilleerd aan de voet van de duinenrij op de Waaldorpervlakte, nabij Den Haag. Zijn laatste woorden luidden: „Leve de Koningin."

Pas in 1947 was het mogelijk om het stoffelijk overschot terug te brengen naar Aruba zodat het kon rusten in de grond van zijn geboorteland. Zo had hij het in zijn testament laten opnemen. Op 27 april 1947 arriveerde zijn lichaam met een boot van de KNSM op Curaçao, waarna men hem met de 'Van Speyck' naar Aruba bracht. Hier kreeg hij, dit jaar precies 50 jaar geleden, een staatsbegrafenis met militaire eer.

Het borstbeeld dat voor deze Caribische oorlogsheld werd opgericht, houdt zijn nagedachtenis in ere.

ALGEMEEN DAGBLAD. - (WOENSDAG 10 SEPTEMBER 1997)